ВАҲДАТИ МИЛЛӢ - КАФИЛИ СУЛҲУ СУБОТИ ТОҶИКОН

"Воқеият ин аст, ки майлу ирода, саъю талош, таҳаммулгароӣ ва хиради азалии миллати тамаддунсозу фарҳангсолори тоҷик ва тафаккури созандаву рӯҳӣ шикастнопазири халқи Тоҷикистон муҳимтарин омили расидан ба сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдати миллӣ мебошад"

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон

27- уми июни соли 1997 — пас аз ҳашт давра гуфтушунид миёни Ҳукумати ҷумҳурӣ ва мухолифин, дар шаҳри Маскав, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон ва сарвари мухолифини тоҷик Сайид Абдуллоҳи Нурӣ “Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон” -ро имзо карданд.

Дар солҳои ҷанги шаҳрвандӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон яъне аз 5- уми майи соли 1992 то 27- уми июни соли 1997 зиёда аз 100 ҳазор нафар кушта ва тақрибан 1 миллион нафар гуреза шуд. Имзои “Созишномаи умумии истиқрори сулҳ ва ризоияти миллӣ дар Тоҷикистон” давлатро аз нобудӣ ва мардумро аз парокандашавӣ нигоҳ дошт.

Таъмини сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдати миллӣ хизмати бузургу таърихии халқи тоҷик аст, ва қаҳрамони сулҳу ваҳдати миллӣ низ танҳо халқи Тоҷикистон мебошад. Пас аз имзои созишномаи сулҳ, Сарвари давлат рӯзи ҷашни Ваҳдати миллиро муқаррар намуданд. Тибқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон “Дар бораи рӯзҳои ид”, ҳамасола 27- уми июн ҳамчун “Рӯзи Ваҳдати миллӣ” дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷашн гирифта мешавад.

Иди Ваҳдати миллӣ барои мо наслҳои ҷавон нишон медиҳад, ки дар кишвари азизамон бар ивази чи қадар азобу машақат, сулҳу субот барқарор гардид ва минбаъд барои устувор нигоҳ доштани он мо ҷавонон пайваста бояд талош намоем.

Имрӯз Тоҷикистони азизамон дар фазои сулҳу субот ва ваҳдати миллӣ ба сӯи фардои боз ҳам ободу осуда қадамҳои устувор мегузорад. Қобили зикр аст, ки мо, ҷавонон қадру манзалати ваҳдати миллиро бояд дарк намуда, баҳри пойдории он ҳама рӯза кушиш намоем ва баҳри гул-гул шукуфоии Тоҷикистони ҳамеша баҳор саҳми худро гузорем.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон чунин қайд намуданд. “Ҳар касе, ки ниҳоле сабзонда бошад, медонад, дарахт соле як маротиба медиҳад. Аммо ниҳоле низ ҳаст, ки ҳамеша меваи ширин ба бор меорад. Мо меваи ширину сабзонидаамонро чашидем, ҷомеаи мо аз он баҳравард гардид, мо ҳаргиз роҳ намедиҳем, ки дигар теша ба решаи он расад”

Маҳз бо кӯшишҳои пайгиронаи Сарвари давлат миллати парешон сарҷаъм омад, мамлакат обод шуд, пеш рафт, гул-гул шукуфт ва имрӯз

дар чеҳраи ҳар фарзанди тоҷик нишоту хурсандист, ваҳдату сулҳ падидор аст. Маҳз бо шарофати соҳибистиқлолии кишвар ва сулҳу субот дар мамлакат, ҳамасола рӯзи Ваҳдати миллӣ дар тамоми қаламрави Тоҷикистони

биҳиштосо ҷашн гирифта мешавад.

Имсол бошад дар кишвари азизамон

26 солагии Ваҳдати миллиро ҷашн хоҳанд гирифт. Ба ифтихорӣ ваҳдати миллӣ кишвари азизамонро созмонҳои бонуфузи ҷаҳон эътироф намудаанд, ва яке аз узвӣ фаъолӣ Созмонӣ Милалӣ Мутаҳид буда, саҳми худро барои таъмини сулҳ дар ҷаҳон гузошта истодааст. Сулҳу оромӣ, суботи сиёсӣ ва ваҳдату ҳамдигарфаҳмӣ ба мардуми Тоҷикистон дар натиҷаи саъю талоши шабонарӯзии Сарвари давлат ба даст омадааст. Мо ҷавонон шукронаи чунин давлати тинҷу ором ва шукронаи чунин Сарвари давлат намоем, ва дар рӯшдӣ минбаъдаи Тоҷикистони соҳибистиқлол саҳмӣ худро гузорем.

Ҳар касе бар қадри Ваҳдат мерасад,

Ӯ ба иқболу саодат мерасад.

Қосимзода Саидмуҳаммад-донишҷӯи курси1 факултети ҳуқуқшиносии ДМТ